

už jsme se dočkali houbařské sezóny. Ve volném čase se setkáváme na lesních cestách i v houštinách, každý uchvácený sběratelskou vášní. Rostou hlavně suchohříby a babky, ale dají se najít také bedly, pravé hříby, holubinky. Znalci sbírají i ryzce a čirůvku fialovou. Kuchyně voní smaženicemi, houbovými polévkami a omáčkami. Pro inspiraci vám nabízíme dva houbové recepty z Receptáře prima nápadů:

Zelné listy plněné houbami (podle Hany Beránkové)

3 hrnky sušených hub, 1 vejce, 1 hrnek rýže, 2 rajské protlaky, zelné listy, sůl, pepř, drcený kmín, hovězí vývar, 400 g brambor, 250 ml mléka, máslo

Houby podusíme na másle, osolíme a opepříme. Přidáme do nich již hotovou rýži, okořeníme drceným kmínem a znovu směs krátce podusíme. Vmícháme vejce a touto směsí plníme spařené zelné listy. Naplněné závitky naskládáme do hrnce, přelijeme hovězím vývarem a dusíme. Hotové vyjmeme a ve výpeku orestujeme hladkou mouku, krátce provaříme a poté přidáme rajčatový protlak a opět chvíli povaříme. Podáváme s bramborovou kaší.

Bramborové krokety s houbami (podle Jana Švimberského)

500 g vařených brambor ve slupce, 100 g anglické slaniny, 1 cibule, 2 šálky pokrájených hub, 2 vejce, sůl, muškátový květ, petrželka; na obalení: mouka, vejce, strouhanka, olej na smažení

Uvařené brambory oloupeme a najemno nastroháme. Slaninu nakrájíme na kostičky a společně s nakrájenou cibulí orestujeme, přidáme houby a asi 10 minut podusíme. Brambory promícháme s vejci, přidáme houbovou směs, ochutíme solí, muškátovým květem a vytvoříme těsto, ze kterého tvarujeme malé válečky. Ty následně obalíme v troj obalu stejně jako řízky a osmažíme.

(ju)

VODOVOD PRO DALŠÍ DOMÁCNOSTI

V uliční smyčce Na zámečku byla dokončena stavba vodovodu. Do konce října proběhne kolaudace a potom budou připojeny vodoměry. Další občané budou moci odebírat vodu z veřejného vodovodu. Realizaci stavby prováděly firmy VAS Rosice a Desmond. Zejména práci firmy Desmond je nutno tady vyzdvihnout. Nejenom že pracovala za bezkonkurenční cenu, ale i kvalita byla nadstandardní. Zájem zaměstnanců o čistotu a pořádek na staveništi a po ukončení stavby byl příkladný. Obecní úřad Příbram děkuje touto cestou firmě Desmond za perfektní práci.

V této souvislosti si dovoluujeme upozornit občany, že v souvislosti s kolaudací bude provedena desinfekce vodovodu. Je možné, že zaznamenáte krátkodobé zhoršení kvality vody – bude více cítit desinfekcí. Pokud by však v budoucnosti někdo nebyl s kvalitou vody spokojen, ať to oznámí na obecním úřadu. Platíme přece za dobrou pitnou vodu.

(mu)

KAPITOLY Z DĚJIN PŘÍBRAMI

První zmínku o Příbrami najdeme ve smlouvě z roku 1237 mezi králem Václavem I. a brněnskou katedrálou sv. Petra, kde je podepsán Václav z Příbramě. O jeho rodu ani o obci v té době nevíme nic. Ve 14. století patřila Příbram vrchnosti z Vysokých Popovic. Od r. 1482 připadla k Rosicím, v jejichž majetku zůstala po celá staletí. V historii Rosického zámku se píše, že v druhé polovině 15. století vlastnil Rosice Hynek z Kukvic. S léty se šlechtické rody v Rosicích hojně střídaly. K nejvýznamnějším vlastníkům patřili Pernštejnové, páni z Lipé, v 16. století drželi rosické panství Žerotínové a po nich následovala řada dalších vlastníků. Roku 1881 koupil rosické panství Mořic svobodný pán Hirsch Gereuth, který zbohatl při stavbě železnic v Turecku a měl rozsáhlé statky v Uhrách, Rakousku, Anglii a ve Francii. Po jeho smrti zde zůstává manželka Klára. Po ní dědí Mořic Arnold baron

Deforest-Bischofsheim, jenž si roku 1905 změnil příjmení na de Forest. Tomuto majiteli bylo po vzniku ČSR, při první pozemkové reformě, rosické panství zestátněno.

Příbram byla obec poddanská a výlučně zemědělská. Odváděla daně rosické vrchnosti hlavně v naturáliích, mezi odváděnými plodinami byli smrži (lesní houby) a kmín, který se zde ve středověku pěstoval. Význam a rozsah vesnice byl nepatrný. V roce 1656 bylo v obci 19 domů a z toho je 8 obydlených, což se přičítá středověkým válkám. Když v roce 1790 nařídil císař Josef II. číslování domů, bylo v Příbrami zaregistrováno už 33 chalup, to je jádro obce okolo bývalého rybníka a nynější kaple.

Změny nastaly po objevu ložisek černého uhlí v rosicko – oslavanské pánvi koncem 18. století. V 19. století se do Příbrami stěhují horníci a dělníci, kteří našli práci v sousední Zastávce (tehdy Boží Požehnutí) i ve vzdálenějších dolech. V roce 1875 postoupila Příbram na rozkaz c. k. místodržitele část svého katastrálního území Zastávce, která se z jednoho zájezdního hostince rozrostla na průmyslové městečko. Sama Příbram se za sto let také výrazně rozšířila, v roce 1890 měla už 99 domů.

V Příbrami se narodil spisovatel Rajmund Habřina (1907-1960), představitel ruralizmu, autor románu Ohnivá země, jehož děj popisuje bouřlivou stávkou horníků a kováků v rosicko-oslavanském uhelném revíru v roce 1920. Habřina napsal i příběhy o hradu Lamberku, který se rozkládal nad řekou Oslavou blízko Březníka, a jeho držiteli válečníkovi Janu Sokolovi (žil v 15. stol.).

V 19. století neměla obec silniční spojení s okolními obcemi, až roku 1898 byla do obce protažena silnice z Popovic, ale nebylo možné prosadit její napojení směrem na Zbraslav. Přes Brodek vedla tenkrát polní cesta, za dešťů a v zimě nesjízdná. Většina lidí chodila do práce na Zastávku pěšky přes les nebo se jezdilo na kole. Silnice z Brodku k hájence byla postavena v roce 1923. Pak začal do Příbrami zajíždět Eduard Dittrich ze Zbraslavi, který malým autobusem vozil lidi k vlakům na Zastávku.

Tento článek je napsán podle výtahu z příbramských kronik, který zpracoval pravděpodobně kronikář asi v 70. letech 20. stol. Dokončení uveřejníme v dalším Zpravodaji.

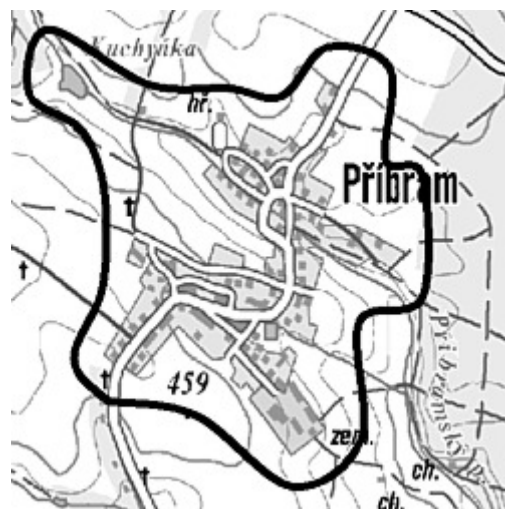
(ju)

VYHLÁŠKA O POHYBU PSŮ

Zastupitelstvo obce se chystá přijmout vyhlášku o pravidlech pro pohyb psů na veřejných prostranstvích. Základním východiskem je, že pes na veřejném prostranství nesmí ohrozit člověka. Ohrožením se myslí fyzický útok nebo takové chování psa, které omezuje svobodný pohyb člověka. Za veřejné prostranství se považuje intravilán obce (ulice, náves, hřiště, park a jiná volně přístupná prostranství) a okolí obce ve vzdálenosti menší než 200 m od obytných budov a dále okruh do 200 m kolem rybníka Kuchyňka. V tomto prostoru veřejných prostranství musí být všichni psi pevně připoutáni na vodítku. V širším okolí obce, mimo výše popsanou oblast, nemusí být pes do váhy 15 kg připoután na vodítku, pokud je pod stálým dohledem svého pána. Pes nad 15 kg nemusí být v širším okolí obce připoután na vodítku jen když má náhubek a současně je pod stálým dozorem pána.

Silná černá čára přibližně vymezuje oblasti se zákazem pohybu psů bez vodítka.

(mu)

Jiří Košťár

HUMOR

Pořídili jsme si domů psa.

1. den: Pes do domu nesmí! Bude v boudě na dvoře.
2. den: No dobře, tak tedy smí, ale jen do některých místností.
3. den: Pes smí do všech místností, ale nesmí lehat na nábytek.
4. den: Tak jo, smí lehat všude, ale nesmí spát s lidmi v posteli.
5. den: Dobře tedy, pes smí spát v posteli, ale nesmí pod peřinu.
6. den: Pes smí pod peřinu, ale jen když ho tam pán pozve.
7. den: Lidé mohou pod peřinu jen se svolením svého psa.

Zpravodaj vychází s laskavým přispěním firmy DESMOND (slabo a silnoprůdné instalace a výškové práce), jejímž majitelem je Ing. Pavel Kříž.